

Vintertur med bobil

Det er dessverre på noen bobilturer man kan oppleve noen utfordringer, men heldigvis er det mest gleder. Bor på Sørlandet, og de siste årene har det vært lite snø og ikke noe unntak vinteren 22/23.

Nesten litt mindre snø enn normalt, men etter nyttårsturen måtte jeg legge på kjettinger for første gang på over 15 år. Det var faktisk for første gang på bakhjulsdrevne bobil i det hele tatt, men det er en annen historie.

Vi bruker bobilen hele året, men nå mest på korte turer om vinteren på noen dager, og har ikke hatt de store problemene med å få tømt toalettanken/fast tank. Vet det er mange som er fornøyde med fast tank og vil ikke ha noe annet.

Jeg/vi hører ikke med til den gruppen, og ville egentlig ikke ha fast toalettank, men når det er montert i bobilen er det lissom ingen vei utenom. Man må svelge noen «kameler» ved bobilkjøp og dette var en av de vi måtte svelge på vår siste bobil.

Kunne jeg/vi fått velge mellom dagens toalettløsninger, er utvilsomt den løsningen vi ville valgt og som leveres på noen bobiler. Det er den med kassett og en tank i tillegg på 60-80 l som kassetten kan pumpes over i når den er full.

Vi var helt sikre på at å få tømt den faste toalettanken ville

by på problemer enkelte ganger, så vi beholdt den ene kassetten fra forrige bobil til bruk i krisesituasjoner. Heldigvis er det ikke blitt så mange ganger den er brukt, og faktisk bare på sommertid.

Nå skulle vi en ca. 2 ukers tur, på ca. 200 mil, bl.a. til Røros og den 168. Rørosmarten. Så nå ville det bli ca. 2 uker med snø og kulde, så å få tømt tanken så vi på som et problem/utfordring. Det er ikke mange tømme-stasjoner for faste tanker, og når mange av dem er vinterstengt, nedsnødd, frosset, måtte vi planlegge litt.

Vi har bare en 120l tank, og med vårt bruk er det 1 uke +/- Høres kanskje lite ut, men med et forbruk på minimum 1/2 l vann ved hvert besøk, går det mye vann, og ikke minst fylles tanken fort opp selv om det bare skal gjennom et lite hull og kan medføre flere spylinger.

Tidligere holdt kassetten på ca. 20l i 2 netter og da burde jo en tank på 120l holde minst 12 netter? Men på kassetten brukte vi mye mindre vann, slik at det regnestykke ble feil. Selv om fast tank holder lengre enn en kassett, er det også som nevnt langt færre plasser det er mulig å tømme fast tank, og kulde/snø gjør det ikke lettere.

Bruken i nærområdet er mye enklere enn på ukjente områder hvor man ikke kjenner tømme-plassene, og ikke minst er slike tømmeanlegg oftere i ustand enn plasser til å tømme bare kassett.

Jeg har flere Apper som viser tømme-steder, men de kan som nevnt være vinterstengt, ødelagt, nedlagt eller ubrukelige på

Den andre bobilparkeringen i Arvika.

Det ble noen mil på ordentlige vinterveier og ikke bare i sol. Heldigvis når vi hadde regn når vi kjørte. var det på saltede veier og jammen er de flinke til å salte i Sverige også. Måtte nesten kjøre med vindusviskeren på i - 5 p.g.a saltingen.

andre måter. Tilstanden står ikke alltid i Appen. Så det er ingen garanti, eller sikkerhet at man får tømt.

Det å tømme når man har mulighet, er noe man må venne seg til, og på denne turen burde det være mulighet for minst 3 tømminger, og 2 av dem ville bli under skikkelige vinterforhold.

Turen startet fra Sørlandet på en torsdag, og planen var å besøke det nye servicekontoret til Norsk Bobilforening nær Drammen på fredag. Vennebesøk nær Hamar i helgen og komme til Røros på mandagen. Så vi kunne få med åpningen på tirsdag formiddag, da det var meldt strålende vær.

Snøen møtte vi lenge før Kragerø, og vi hadde en overnatting før besøket på kontoret i Drammen og fikk hilst på den nyansatte og sett på kontorene som så veldig fine ut. Før

Tømmestasjonen på Trysil, men uten vann. Det er det minste problemet, siden vann er lettere å få tak i enn å tømme toalettanken. Det finnes lange slanger til friskvann, mye kortere til svartvann slik at bobilen nesten må stå over sluket.

turen gikk videre oppover E 6 i øs pøs regnvær mot Hamar. De tømmestasjonene vi passerte var vinterstengt, heldigvis var noen toalett åpne, og om det ikke var skiltet med kasett-tømming forbudt var det en mulighet til kriseløsningen.

Så et par netter på parkeringsplass, da de vi besøkte ikke hadde plass til bobilen i gården siden det var mye snø der. Heldigvis hadde solen nå kommet frem og det var kaldt flott vintervær, med stålis på småveiene da regnet hadde frosset på snøen.

Før vi skulle over på E3 mot Røros ville jeg få tømt, siden det ikke gikk frem på noen av Appene at det var tømmemuligheter for fast tank på noen av stedene nordover som var åpne. Tømmestasjonen på Røros kunne man se i Appen, var en type jeg kunne tømme på, men det gikk ikke

1. Tømmeanlegget på Røros, med alle funksjoner som virket, selv med mange minusgrader. Lykkelig bobilbruker som fikk tømt og spylt toalettanken på bobilen og med noen problemfrie dager fremover. **2.** Tømmeanlegget på Villmarks-museet nær Drevsø, og ikke tvil om at det var vinterstengt.

frem at den var vinteråpen. Så det ble en liten ringerunde til kjentfolk i området rundt Hamar om det var mulighet å få tømt fast tank, gjerne med vann for spyling av tanken, før turen gikk videre.

Leder i sør fortalte han hadde tømt på det nye anlegget i Brumunddal helgen før, og det kunne være mulighet til å få

tømt der. Det ville bli en liten omvei, men nødvendig. Til alt hell var han i området på søndag da vi kom, og kunne vise hvor den var, da den var litt vanskelig å finne. Det var stålis på veien inn til tømme-stasjonen, og ikke bare viste han vei, men strødde inn til den også. Det var heldigvis et hull i isen på risten, og vann for å spyle ned virket, så vi fikk tømt uten å spyle tanken, for det vannet var frosset.

Tømmeanlegget på Elverum var stengt, så godt vi tok omveien og fikk tømt. Så nå burde det være en problemfri uke, og spennende hvordan tømningen på Røros var. E3 var svart asfalt nordover og vi planla en overnatting rundt Alvdal.

Det kom litt snø om natten og det var en del bobiler på vei nordover, og vi hadde ikke fått bestilt noen plass på Røros og var ikke sikker på hvor vi ville tilbringe nettene og kunne stå der oppe. Da vi tok av fra E3 og inn på FV 30 var det ordentlig vinterføre, og vi tok raskt igjen en tysk bil som det var greit å holde seg bak innover.

Da vi kom til bensinstasjonen før Røros hvor tømme-stasjonen lå, så vi raskt at den var vinteråpen og med

Vi står på slagghaugene og ser de ca 80 hestene samler seg før innkjøring og presentasjon. Vi hører greit det som blir sagt ved innkjøringen, og ikke så mange folk her som inne på plassen, og der har vi dessuten stått tidligere, mens denne plassen var ny for oss og flott utsikt.

3. Tømmeanlegget på Elverum, står i den ene Appen at det er vinterstengt, og det stemte. **4.** Tømmeanlegget i Brumunddal hvor vi fikk tømt og så lysere på fortsettelsen. **5.** Det Orange skiltet opplyser om vinterstengt tømmeanlegg, her langs E6. Heldigvis er toalettene åpne.

vann. Bar betong og helt snøfri stasjon, så her måtte det stå varme på. Det er den første snøfrie tømme-stasjonen jeg har sett, og det var godt å tenke på at vi kunne kjøre videre med tom tank. Besværet rundt tømning var nok over for denne gang, for neste tømning ville bli ved kysten, og der er det frostfritt og grei mulighet for tømning.

Så nå var det bare å finne oss en plass vi kunne stå, hvor lenge vi ville bli hadde vi ikke bestemt. Når vi er på tur er det som regel Mr. Yr som bestemmer, og her skulle det bare være fint vær med sol et par dager.

Sist vi var på Rørosmarten var det hovedsakelig 2 steder man kunne stå med bobilen. Siden den tid er det kommet helårs bobilparkering på den ene plassen, og vi ville høre der først. Døgnprisen var kr. 550 uten strøm og kr. 650 hadde vi sett på nett. Vi hadde også sett at den var fullbooket, men det kunne være muligheter ved idrettsbanen. Den andre bobilparkeringen på jordet ved siden av hallen eksisterte ikke lenger.

Vi kjørte inn på bobilparkeringen og spurte, men fikk

Bobilparkeringen i Ørje, og den hadde vært full natten før, ble det fortalt. Vi skulle kjøre nedover Haldenkanalen dagen etter.

beskjed om at alt var fullbooket. Siden vi ikke trengte strøm, kunne de nok finne en plass til oss. Det var kommet bobiler på nesten alle plassene og det var langt over 100 bobiler der. Vi fikk anvist plass og betalte for 2 dager i første omgang, da det som sagt så ut som det ble overskyet og snøvær etterpå.

Tirsdagen kom med åpningen og innkjøringen av ca. 80 hester med slede som symboliserer opprinnelsen til Marten, og med salg fra mange tilreisende. En kongelig resolusjon fra 1853 sier følgende: ”Fra 1854 av skal der i Røros avholdes et marked der begynner næst siste tirsdag i februar Måned og varer til den påfølgende fredag.” I år var det 168. gang det ble arrangert, og den var avlyst i 2021 for første gang siden starten, og også avlyst i 2022 p.g.a. Covid.

Marten må bare oppleves og det vil gå med for mange sider til å beskrive denne folkefesten som bare må oppleves for å forstå. Det er mye fin info på denne nettsiden rorosmartnan.no. Lar egentlig bare noen bilder fortelle vår opplevelse av Marten.

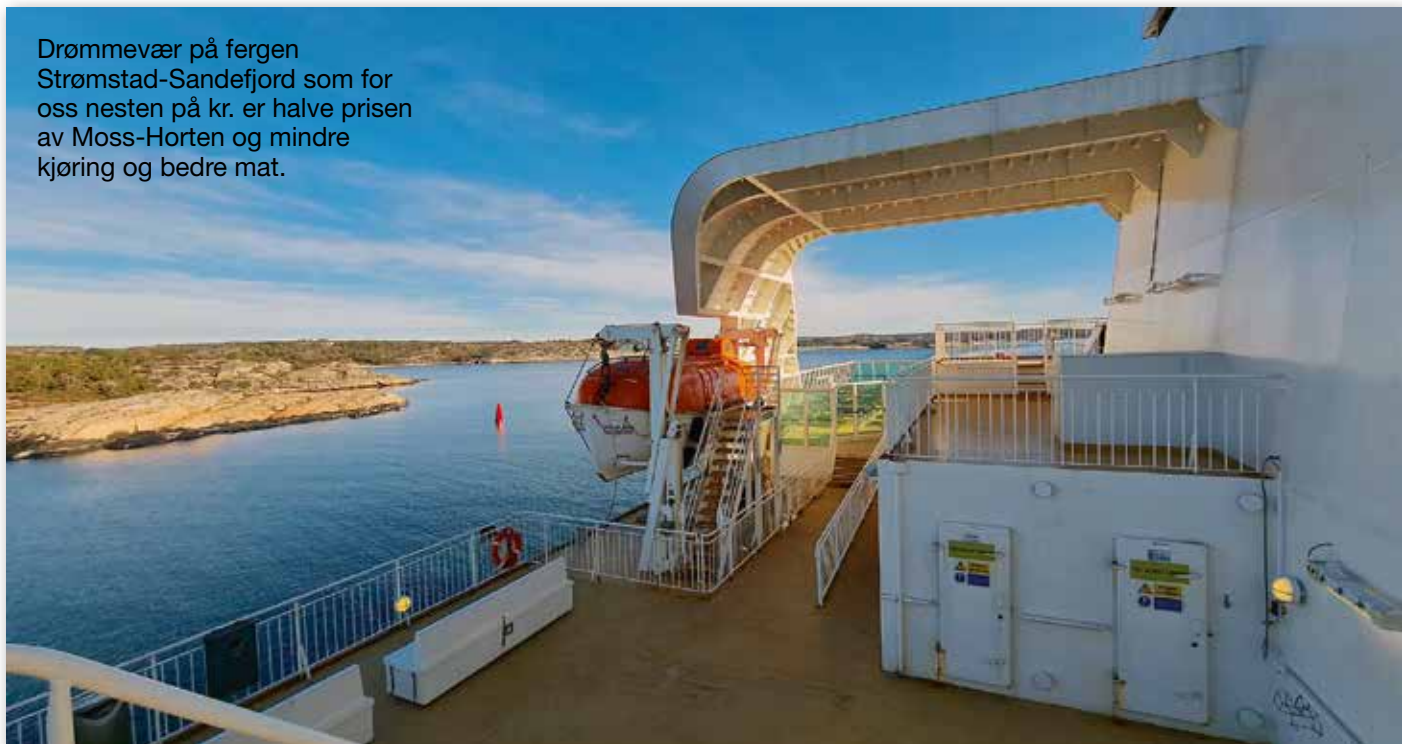
Natt til tirsdag sank tempen til under 20 gr. C, og Alden min begynte å «bråke» fælt. Hørtes ut som løse deler inni den

Overnatting i Arvika, og på denne plassen var det god plass, mens den andre var nesten full med nesten bare nordmenn.

Drømmevær på fergen Strømstad-Sandefjord som for oss nesten på kr. er halve prisen av Moss-Horten og mindre kjøring og bedre mat.

som klapret fælt. Klokken nærmet seg midnatt, og det var ikke så mye annet å gjøre enn å høre på bråket og håpe det ikke ble helt krise. Syntes litt synd på naboer som nok hørte lydene like godt som oss.

På morgenen hadde tempen inni bobilen sunket til 12 gr. C, var vannet frosset? Bråket fra Alden var der, og tanken om at turen måtte avsluttes p.g.a. defekt Alde hadde jeg tenkt flere ganger. Humøret var ikke på topp. Vi hadde kjørt av sted med 25 kg. gass og dagen før kom det opp i panelet at gassflasken hadde byttet. Så det ble kjørt rett bort til LPG stasjonen og fylt opp gass. Det viste seg at jeg bare hadde litt under 1 kg. gass igjen.

På spørsmål om det var noen i nærheten som reparerte Alde, var svaret at sørover var nærmeste Elverum, men ca.3 mil nordover i Ålen, var det også en. Det var noe år siden det var noen i Røros ble det sagt.

Da jeg endelig fant nr. til firmaet i Ålen som viste seg å være en avdeling av Frosta bobil & caravan AS, må jeg si skuldrene mine senket seg flere hakk. Det var en så flott og hyggelig måte en ble mottatt på tlf., og svarene med hensyn til hva det kunne være skulle bli undersøkt, og jeg ble ringt opp igjen.

Mye kunne tyde på at det var noe med gassen, og siden det var så lite gass på flasken og så kaldt, kunne det ha en sammenheng. Om det som bråket var noe som var ødelagt eller noe annet, var ikke godt å si. Så vi avtalte at jeg kjørte opp til dem og de kunne se nærmere på det. Jeg hadde allerede startet fyren igjen og gått inn på servicemenyen på panelet, og det kunne se ut som det fungerte ok.

Vi kjørte opp til avdelingen i Ålen og ble flott mottatt, og Alden som nå hadde stått på hele veien virket helt fint og alle verdiene på panelet var riktige og ingen ulyd, og de kjente på

eksosen som virket ok. Så det var egentlig ikke noe å gjøre, annet enn å se hvordan det virket videre.

Frosta Bobil & Caravan AS som har 3 avdelinger og den ene ligger i Ålen var det tydelig at det hadde vert kontakt med andre avdelinger om saken. Jeg vil berømme og takke Frosta Bobil & Caravan AS for flott kundebehandling. Det er slike forhandlere og opplevelser som gjør bobillivet enklere.

Etterpå kjørte vi sydover med overnattinger på Drevsjø, Trysil, Arvika, Ørje, Halden, Nordbysenteret, Strømstad og så fergen over til Sandefjord, og siste natten på bobilparkeringen i Lillesand.

Det ble litt titting etter tømme-stasjoner på veien, og alle var vinterstengt med unntak av den på Trysil, hvor det var mulig å tømme, men ikke vann, og den i Halden hvor vi tømte, og det var snø og frostfritt. Som forventet var alle de andre vinterstengt, både i Norge og Sverige.

Været var også fint hele tiden og på flere av overnatningsplassene var det flere bobiler og hyggelig samvær med flere. Harryhandel på Nordbysenteret og i Strømstad ble utført. Selv om den norske kr. var høyere enn den svenske, ble det ikke det når en betalte med kort, og ellers syntes vi også prisene i Sverige var blitt stivere, spesielt på stedene med grensehandel. Kunne virke som de måtte kompensere for noe, prisene litt inni landet virket lavere. Dette er selvsagt bare synsing, men...

Så turen etter Røros var bare kos, mens det var litt bekymringer før og på Røros, med dette enkelttilfellet. Totalt var det allikevel en fin tur, og et par erfaringer rikere, og det viser jo at man aldri blir utlært som bobillist.

Tor H 114